

ת"פ 40360/07 - מדינת ישראל נגד מ.ר, נוכחים:

בית משפט השלום בכפר סבא

25 יוני 2014

ת"פ 40360-07 מדינת ישראל נ' ר (עוצר)

לפני כב' השופט מיכאל קרשן
בעינוי: המאשימה

מדינת ישראל באמצעות ב"כ עוז"
נתנהל בוגן

נגד

הנאשם מ.ר (עוצר) באמצעות ב"כ עוז מ.ר

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עוז נעמי משאשה
הנאשם הובא וב"כ עוז ר. מ

זכור דין

1. הנאשם, מ.ר יליד 1975, הורשע בעקבות הודהתו בעבודות כתוב אישום מתוקן בשנית, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות של **תקיפת קטן** ו**גരימת חבלה של ממש**, **תקיפת בן זוג** ו**גരימת חבלה של ממש**, **היקז בזדון, איוםים וחבלה** במציד ברכב.

במסגרת ההסדר, נשלח הנאשם לשירות המבחן על מנת לבדוק קבלת אחריות מצדיו ואת המוטיבציה לעבור הлик טיפול. הוסכם על הצדדים כי אם הנאשם יקבל אחריות ויגלה מוטיבציה לטיפול יסתפקו הצדדים בעירהה למע"ת וצו מבחן, ואם לא - יטענו פתוח.

2. לפי עבודות כתוב האישום המתוקן בשנית, הנאשם והמתלוונת פ.ר. נשואים מזה שבע שנים ומתגוררים ב... וlhsם שלושה ילדים משותפים, כולם קטינים: ח.ר. יליד 2006, א.ר. יליד 2008 ו-י.ר., יליד 2011.

ביום 10.7.2013, בשעות הבוקר, בעת שהנאשם והמתלוונת היו במטבח ביתם, דרש הנאשם מהמתלוונת 10,000 ₪. המתלוונת סרבה והסבירה שאין ברשותה סכום כסף זהה. הנאשם שבר בתגובה חפצים בבית, הטיח קלילות שונות במתלוונת, הכה את ילדיו א.ר. ו-י.ר., ויצא מהבית.

למחרת בשעה 17:00 או בסמוך, שב הנאשם ודרש מהמתלוונת סכום כסף. המתלוונת סרבה, פרץ בין השניים יcioch, ובמהלכו הכה הנאשם את בנו הקlein א.ר. בפניו ובחזו. המתלוונת ניסתה להגן על א.ר. ובתגובה תקף אותה הנאשם בכל חלקיו גופה.

כאשר ניסתה המתלוונת במהלך מנוסחתה מהבית להזעיק את המשטרה באמצעות מכשיר הטלפון הנייד שלו,

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

נטל הנאשם את הטלפון ומנע ממנו לעשות כן. המטלוננט לקחה את א.ר. ו.ר., נכנסה עמו לרכבה ונסעה לבית שכנתה. הנאשם דלק אחר המטלוננט ברכבו שלו, ובגיאום לבית השכנה יצא מרכבו, עמד ליד חלון רכבת של המטלוננט ואימט עליה, בנוכחות הילדים שהיו יושבים ברכב, ואומרו: "אם לא תחזיר הביתה - אכנס בך עם הרכב שלי". בהמשך פגע הנאשם עם רכבו ברכב המטלוננט, דבר שגרם בהלה לקטינימ.

בהמשך איים הנאשם שיפגע במטלוננט אם לא תחזיר הביתה.

כתווצה מעשי הנאשם, נגרמו لكטין א.ר. חבלה מסביב לעינו ושריטה מתחת לה; כתווצה מעשי נגרמו למטלוננט חבלות בחזה, בבטן וברגל; כתווצה מעשי הרס הנאשם ופצע במידה בחפצים שונים בבית; כתווצה מעשי נפגע רכבת של המטלוננט בחלקו הקדמי השמאלי, במכסה המנווע, בלוחית הזיהוי ובט מבון, ונפגע גם רכבו של הנאשם בחלקו הקדמי.

3. נתקבלו בעניינו של הנאשם שני תסקרים. משלוב האמור בתסקרים עולה בעניינו של הנאשם התמונה הבאה:

ה הנאשם הוא הנסדיי במקצתו. בתום לימודיו עבר בעסקי קלילות ושיווק שהוא בעלות אביו, ובהמשך עברו לניהלו. ברקע העברות חוב כספי משמעותי, אשר לתפיסת המטלוננט הצטבר בשל קשיו של הנאשם להתמיד בעבודה ולנהל את עסקיו ביעילות.

שירות המבחן העריך כי הנאשם פעל כלפי בני משפחתו מתוך צורך בשילטה. ביחסות שירות המבחן שולב הנאשם בטיפול לגברים אלימים ב"בית נעם", להליר שאמור היה להימשך ארבעה חודשים וככל יציאה מסודרת לעובודה בפיקוח. כבר מהיום הראשון התעוררו בעיות עם הפיקוח ובនוסף הנאשם הפר פעמיים כללים גבולות המקום, לא נענה לסמכות הוצאות הטיפולי תוך התנהלות מניפולטיבית שערערה את יכולת לחת בו אמון. הנאשם לא לחת אחראיות ממשית על התנהלותו ומעשי האלימים מעבר לשיתוף פעולה טכני, ונפגש עם המטלוננט למרות תנאי "בית נעם" וצו ההרחקה.

נוכח הסיכון המוגבר במצבו נעצר הנאשם מחדש בחודש פברואר 2014. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתיחס במצבם לצרכים ולפגיעה שהסביר לאשתו ולילדים. המטלוננט גילה התיחסות מגוננת כלפי הנאשם. בנגדוד לעומת שהציגה כלפי שירות המבחן בהליך המעצר, אז דווחה על התנהגות אלימה ושותטנית לאורך מרבית שנות הניסוחין לנайлן, ולמרות שבשנת 2012 פנתה בבקשת גירושין לבית הדין השערוי, טענה המטלוננט במסורת האבחן בהליך העיקרי כי האלימות במבנה נעצר הנאשם היא אלימות חריגה. שירות המבחן התרשם כי עמדתה המוגוננת של המטלוננט לא אפשרה לה העביר מסר חדמשמעותי של גבול למול אלימות מצדיו ואף עלולה לתרום לשימירת מעגל התלות והאלימות הזוגית.

בסיכוםו של דבר נמנע שירות המבחן מהמליצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

4. במסגרת הטיעונים לעונש הגישו הצדדים הצדדים הבאים: המאשימה הגישה תמונות של הפגיעה שגרכו בגופם של המתлонנת והילדים (תע/1) וכן תעוזות רפואיות מהן ניתן ללמוד, בין היתר, כי הקטין א.ר. התلون לאחר הפגיעה על כאבים בעור שמלול והקטין י.ר. גילה סימני חרדה וובכי והتلונן על כאבי ראש. ההגנה הגישה מסמך מגף הרווחה של עירית ... (נע/1) בו נרשם כי המשפחה עברה שניוי והנאשם והמתлонנת מבקשים לשקם את התא המשפחתית.

5. ב"כ המאשימה ציין כי מדובר באירוע חמור ומתגלל, במהלךו הפגין הנאשם אלימות כלפי אשתו ולדיו וכן כלפי רכוש. בהתחשב בכך החברתי המוגן העומד בסיסו העבירות אותן ביצע הנאשם, ובנסיבות המקירה, טען התובע כי מתוך העונש ההולם את עניינו של הנאשם נע בין שנת מאסר בפועל לארבע שנים מאסר. ב"כ המאשימה טען כי שיקום אינו על הפרק ועל כן ביקש לגזר על הנאשם 30 חודשים מאסר בפועל ועניינה נלוית. הוגשה פסיקה.

6. ב"כ הנאשם טען כי מדובר באלים נקודתיים מצדיו של הנאשם. עוד טען הסגנור כי בעצם ההודאה ומניעת עדות המתлонנת - נטל הנאשם אחירות על מעשי. לדבריו ב"כ הנאשם נפלט הנאשם מ"בית נעם" מטעמים בלתי עניינים, ואין לראות בכך כישלון של הליך הטיפול אותו עבר. לדעת הסגנור, טעה שירות המבחן בהערכתה שגבש אודות הנאשם. עוד טען כי אשת הנאשם, אשר נכחיה בדיון (אך לא העידה לטובות בעלה בשלב הבדיקה לעונש), מעוניינת בשיקום התא המשפחתית ובקשת להקל עם הנאשם. בסיכוןו של עניין עתר ב"כ הנאשם להסתפק בימי מעצרו של הנאשם.

הנאשם בדבריו האחרון לעונש הסביר כי טעה והביע חריטה. הנאשם דיבר על הסבל שעבר בבית הסוהר, וביקש שתינטע לו הזרמנות להוכיח את רצינות כוונתו לשקם את התא המשפחתית.

דין והכרעה

7. נוכח סירובה של אשת הנאשם, המתлонנת, להיענות לדרישות כספיות חוזרות אשר הפנה הנאשם כלפי, הפגין כלפי הנאשם אלימים קשה, שהותירה בה סימנים (ראו תע/1). הנאשם לא הסתפק באלים החמורים שהפגין כלפי אשתו, אלא הוסיף וחבל בילדיו הרככים בני החמש (א.ר.) והשנתיים (ו.ר.). עוד השתולל הנאשם ושבר חפצים בבית, וכאשר ניסתה המתлонנת לנוס מפניו, להזעיק משטרת להגן על ילדיה - נטל ממנה את מכשיר הטלפון הנייד שלא באופן שמנע ממנה להזעיק משטרת, ובהמשך דלק אחריה ברכבו, פגע באמצעותו ברכב בו נסעה עם ילדיה החבולים, ואיים על המתлонנת איומים שונים כמפורט בכתב האישום המתוקן בשנית.

8. מעשי הנאשם משבচים היטב לתוך המנגנון השגורה של מעשי אלימים במשפחה. כפי שפסק בית המשפט העליון בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל, (11.10.2007); פסקה 7 לפסק הדין):

"מעשי אלימים בתחום המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכות האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימים. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתחום משפחה ישרו יחס של אהבה, הרמונייה, וכבוד הדדי. הפרטה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלים בתחום המשפחה

لتופעה העומדת בנגד עמוק לחש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלים על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. ערי הכוחות הם גדולים כהמודבר באלים כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלים בתחום המשפחה, נגשנותם של קרבנות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיע האחריות היא עניין מורכב וקשה, הטען רשות חוקים, פחדים ואימה. הבושא, והרצן לשמר על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות המשפחה למלהך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בגין הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד חמיר לעבירות אלימות בתחום המשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות הזוג מחייב לערוך בעבירות העונשין, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות האלים בהם עלי פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

9. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועינתי בפסקה, הגעתו לכל מסקנה כי מתחם העונש ההולם את כל מעשי העבירה שביצע הנאשם, בהתחשב בכך החברתי החשוב שנפגע מביצוע עבירותיו וממידת הפגיעה הניכרת בו, ובנסיבות ביצוע העבירה שפורטו לעיל (לרבות הניצול לרעה שניצל הנאשם את כוחו העדיף כלפי אשתו ולידיו הרכים במסגרת ביצוע העבירות - סעיף 40ט(11) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, להלן - **"חוק העונשין"**), הוא בין 12 חודשי מאסר בפועל ל-40 חודשי מאסר בפועל.

10. אין מקום לסתות ממתחם העונש ההולם שקבעתו לצרכי שיקום הנאשם (סעיף 4ד לחוק העונשין). בנגד לנטען על ידי בא כוחו, התמונה העולה מتفسורי המבחן שהוגשו בעניינו של שלוחו היא של אדם מניפולטיבי, אלים ושתלטן כלפי בני משפחתו, שמודה באופן טכני בלבד ואין מפנה את חומרת התנהגו ואות תוכנותיה.

הנאים נפלט מ"בית נעם" מן הטעמים המפורטים בתסקיריו שירות המבחן שהונחו לפני. לו חפש הנאשם לערער על קביעות שירות המבחן בהליך המעצר יכול היה לפנות בעניין זה לבית המשפט אשר טיפול בהליך זה ואולי אף לערצת הערעור. אין כל אפשרות לבחון במסגרת ההליך העיקרי את הסיבות לכך.

כך או כך, ברור כי שיקום הנאשם אינו עומד כתעט עלי הפרק,DOI בכך כדי לדחות את בקשתו לסתות לקולו ממתחם העונש ההולם.

כאן גם המקום להעיר כי הפנית ב"כ הנאשם טיעוני לעונש לגזר דין בית"ר 2131/08 מדינת ישראל נ' ابو צאפי (2.7.2013) אינה במקומה, שכן באותו הליך סטייתי מרמת הענישה הנהוגה והראיה ברגע דא לצרכי שיקום מובהקים (ראו פסקה 12.ד לגזר הדין).

11. כתעט נותר לגזר את עונשו של הנאשם בתחום המתחם.

הבאתי בחשבון לעניין זה את העובדה כי הנאשם אין הרשות קודמות, את הודהתו בהסדר טיעון שחשף את

עדות אשתו ואת הפגיעה של העונש במשפחה הנאשם ובו עצמו. מנגד נתתי דעתך גם לכך שהנאשם, חרב בדבריו הנרגשים בבית המשפט, לא נטל אחריות אמיתית על מעשיו כעולה בבירור מתקיiri המבחן, ולצורך הבירור במרקחה זה בעונש שייהה בו כדי להרטיע את הנאשם מביצוע עבירה אלימות נוספת כלפי בני משפחתו (סעיף 140 לחוק העונשין).

. 12. לאחר ש שקלתי את מלא טענות הצדדים לקללה ולחומרה הריני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן 28 חודשים, בגין ימי מעצרו מיום 21.7.2013 ועד ליום 1.10.2013, מיום 9.10.2013 ועד ליום 20.10.2013 ומיום 19.1.2014 ועד היום.

ב. מאסר על תנאי בן 7 חודשים והתנאי הוא כי בתקופה בת שלוש שנים לא יעבור עבירה של אלימות במשפחה, לרבות أيامם.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ז סיון תשע"ד, 25יוני 2014, במעמד הנוכחים.